

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Натомість, хочеться вірити, що Папа Іван Павло II продовжуватиме так вимовно ним започатковану діяльність в обороні всіх вірних Вселенської Церкви, вірних всіх брідів, в тому й українців, які, за словами Патріярха Іосифа, «пролили ріки крові» за віру в Христа. Хочеться вірити, що він, цей «слов'янський Папа», як він сам себе назвав, виступатиме даліше «перед Європою, перед світом в обороні тих часто забутих націй і народів», в обороні вірних всіх віроісповідань.

Однаке Туреччина, виступаючи із СЕНТО, не зриває зв'язків із Заходом, у протидію поступованям Ірану (після революції) і Пакистану. Вона далі залишається членом НАТО і прем'єр Туреччини, Булент Ечевіт, ясно заявив, що немає мови про виступлення Туреччини з цього західноєвропейського оборонного союзу.

На жаль, війнятком в цьому питанні є „наші“ українські комуністи, які, протилежно до комуністів інших народів, завжди на першому місці ставлять не інтереси своєї батьківщини і свого народу, але, навпаки, інтереси запеклого історичного ворога України — російської імперії. Мабуть, одним з найбільш характерних і в той же час ганебних фактів такого рабського вислужництва „наших“ комуністів є „випадок“ з Лукою Паламарчуком. Цей „тоже“ українцеві впродовж багатьох років (після смерті Д. Мануїльського) офіційно титулювався „міністром

Iker

Але на цьому не кінця.
Під враженням приспав,
на мені першої дивіденди,
написав фейлетом д
...Нашого Сеіму",
тодішній його редактор
мгр Роман Ільницький
виплатив мені тепло
рукою 15 таларів зоно
руй!.. На жаль, дуже скор
після того він зрезигну
зі свого редакторсько
посту, і ворує так
дурничка вже мені н
притрапилось.

Новий статус УВУ нас зможе старатися про прийняття до постійної конференції німецьких ректорів, а також до світового об'єднання університетів на світовому з'їзді, якого ми, зрештою, були вже раз заступлені проф. д-ром Леонідом Рудницьким. Шоправда, ми не робили спеціальних заходів про прийняття, бо за браком

Через недоволі у мобілізації фондів УВУ і надалі не має шансів на збереження річного бюджету і базується на постійних ініціативах принагідних збіркових акціях, які вимагають багато часу й зусиль, чим постійно відтягують керівництво УВУ від основних завдань. Тому завданням наших Делегатів саме такі фундації на найближчий час не знайти охочих людей, які могли б здиманізувати активність і знати їхні потреби. Ректорату додаткову працю. Ця вада лунчить тісно із іншою: чимало алумів УВУ, а й професорів, вишавшиши з Мюнхену втрачають зв'язок, а деякі навіть соромливо промовчують своє академічне походження, не зважаючи на те, що дипломам іє УВУ нерідко заважають вони не тільки академічні титули, але й свою позицію в нашій суспільності і навіть у чужих академічних середовищах. Цей факт подвійно болючий, бо він не тільки шкодить самому нашому університетові утворює якраз ту, що повинна з природи речі найбільше підтримувати УВУ, але й свідчить про нашу велику національну хибу: брак віри у власні сили, або може почуття меншвартості, коті чужі установи ставяться вище від своїх власних, на зважаючи

Також серед жертводавців стрічаються іноді люди, як зворушують, як ось наприклад 84-літній жертводавець який на склоні свого життя жертвував для УВУ 1,000 дол заопажених працюю своїми руками дрібних ошадностей. У листі до УВУ він написав: „Перед відходом з цього світу

На перший погляд — це, може, й дрібні факти, але вони зворушують, як вияв загальної солідарності, яка додала сил до перемагання найважчих ситуацій, що впливають

(Закінчення на стор. 4)

орган Українського
Конгресового Комітету
Америки

1979

СИМОН ПЕТЛЮРА І ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ

Тому не забувайте про СКВУ! Місяць травень і червень є місяцями збірки на потреби Секретаріату СКВУ. Додайте, що Ви любите Україну, не до глибини свого серця, а до глибини своєї кишені! — як сказав незабутній мейнстрим-патріот Євген Чикаленко. Поспішіть з датками на СКВУ! Хай вони не будуть меншими, а більшими, як були в минулому році! Хай приїзд Валентина Мороза і його заклики та пригадки про потребу допомоги Україні від вільної української громади в діаспорі і його заклики до згоди та єдності знайдуть голосний відгук у тому реальному ділі, яким є пожертва на потреби СКВУ. НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО СКВУ!

25 травня 1926 року загинув на розі двох паризьких вулиць Симон Петлора з рук настаного з Москви Шварцбарта на 47 році життя і похоронений на цвинтарі Монтпарнас у тій столиці Франції над Сеною. 23 травня 1938 року загинув Євген Ковналець також на 47-му році свого життя з рук більшовицького агента-провокатора Валуха у Роттердамі і похоронений там же у тому голландському місті. Обидва впали на стійці, як політичні емігранти-вояки, які діяли проти Московщини, і стали для неї своїм активізмом, своїм організаторським талантом, своїми зв'язками і популярністю свого прізвища в Україні.

1979

**UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE
OF AMERICA**
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10003

Але тут звернено увагу на його короткий і ніби випадковий виступ, який проте дуже характеристичний для цієї унікальної людини, що своєю появою серед нас зворушила нас, захопила, надхнула новими ідеями і дала поштовх до дальшої конструктивної праці. Мамсо на увазі його 20-ти хвилинну промову з трибуни біля церкви св. Юра у Нью-Йорку під час вже традиційного щорічного Українського Фестивалю на 7-й вул., центру українського життя на ньюйоркському „давітанві“. Ото ж в неділю 20 травня ц. р., у третьому дні Фестивалю, Валентин Мороз приїхав на Богослужбю до церкви св. Юра, на „12-ку“: парох, ігумен о. д-р Володимир Галвіч привітав його у церкві між вірними, а після Богослужби представив його масі українців, які вчергоє винесли 7-му вулицю між 3-ю і 2-ю Євнами. Свою промову Валентин Мороз присвятив Церкві, молоді і школі. Заявивши, який він зворушений, що міг побачити стільки вірних в прегарній новоствореній українській святині й почути прегарний спів хору, Валентин Мороз знову вернувся до теми, яку заторував уже при різних попередніх нагодах: до теми і проблеми молоді. При церкві св. Юра є українська школа і ото ж Валентин Мороз прославляв українську школу, яка українську дитину зберігає при українській нації. „Мені казали – говорив Валентин Мороз – щоб я не послав свого сина до української школи, бо там вчать фізику гірше, як в американських школах. А мені важливіше, щоб мій син був українцем, ані ж знав би щось більше з фізики!“ І Мороз закликав батьків, які взяли своїх дітей із школи св. Юра і перенесли до іншої школи, щоб вони повернули їх назад до школи св. Юра. „Мій син – заявив Мороз – буде ходити до школи св. Юра...“

Промову Валентина Мороза переривають кількакратно оплесками, але вони буди найдовші і найсильніші, коли Мороз заявив, що хоча в Нью Йорку є церква св. Юра, то треба ще визволити церкву св. Юра у Львові і хоча у Римі є собор св. Софії, то треба ще визволити собор св. Софії у Києві...

**УККА не може існувати без
пожертв на УНФонд!
Просимо не забувати!**

A black and white portrait of a man, likely a subject of a criminal investigation. The image is heavily stylized with high contrast, making the man's features appear somewhat obscured. A large, bold, diagonal stamp reading "RELEASED" is superimposed over the lower half of the man's face. To the left of the man's head, the word "FBI" is partially visible, along with some other illegible text fragments.

ATTENDEZ-VOUS A LE RENCONTRER, LUI, ET D'AUTRES DISSIDENTS.
DANS UN FUTUR BIEU PROCHOE.

...Ключ міста Нью Йорку нам подарували, — ключ до Києва прийдесть відвоювати, бо окупанти самі його не віддадуть... Розбити велику комуністичну імперію — це наше і ваше завдання, ми всі в цьому зацікавлені..."
(З промови В. Мороза на зустрічі з мейором м.
Нью Йорку, Е. Качем, 1 травня 1979).

„Ми вшановуємо пам'ять героїв. Я вважаю, що найкращий спосіб вшанувати пам'ять Романа Шухевича — це віднинішнього дня почати кампанію за звільнення його сина, Юрія Шухевича... Нація є тільки тоді дорівнює, коли національне почуття і релігійне почуття зливаються в одне, коли перестануть відчуватися, як два компоненти. Тоді нація може сказати, як сказали литовці: „За Бога, за Вітчизну“. Закінчую своє коротке слово сьогоднінім дуже вдалим гаслом, яке нам дуже потрібне: „ЗА БОГА — ЗА ВІТЧИЗНУ“.

— небезпечними. Стильки часу вже проминуло від тієї передчасної їхньої смерті, а зрештою їхніх прізвищ не померк. І коли воскресне держава Україна — то однакове тіло Симона Петлюри буде перевезене з Парижу до Пантеону в Києві, як і тіло Євгена Коновальця — з Роттердаму до Києва.

25 травня 1926 р. згинув Симон Петлюра з рук наслідного Московського агента, але 10 травня 1879 він прийшов на світ — і тому ми не тільки прославляємо Симона Петлюру, як мученика за українську державницьку ідею, але й відзначаємо сторіччя його народини. Тому 1979-й рік проголошено „РОКОМ ПЕТЛЮРИ” і хай у цьому році українські люди поклоняться тіням тієї великої історичної постаті.

НАМ ЗАМАЛО БОРОТЬБИ ЗА ЛЮДСЬКІ ПРАВА...

Президент Картер заявив, що боротьба за людські права — це незмінна основа його закордонної політики. Хоча безумовно історія запише в користь президенту Картеру, що він уперше підніс це гасло з Білого Дому, проте у практиці це його гасло є більше гаслом пропагандним і маніфестаційним, як реальним, бо народам, що їх поїмлює Москва напевне стало би куди легше і вони дістали би більше „людських прав“, як би президент Картер замість скріплювати ССРСР доставою необхідних імперії товарів і замість наполягати на безвартні договори про ніби-то обмеження стратегічної зброї застосував тактику обмеження чи й заборони торгівлі та промовляв шим тоном, аніж промовляв. Питання людських прав ктивізували й дисиденти, які прибули з-поза залізної завіси до ЗСА. Можна їх зрозуміти, цілком поділяти їхню думку про потребу боротьби за людські права, яких нема в появленіх Москвою країнах, але й на цьому кінчається наша спільна з ними мова.

Люди в Україні борються за людські права, але їхня ціль — не краще, „легше життя“, а відзискання втраченої державної волі. Зорганізовані на терені Московщини війська Муравйова і Антонова-Овсієнка йшли на знищення державності України і відновлення російської імперії під зміненою назвою ССРСР. І західний світ, зокрема американські керівні кола та широкі кола американського суспільства дивилися і частинно все ще дивляться на Україну, як на „Південь Росії“, як на „російську Пенсильванію“ за висловом Кеннана, що має марку ніби фахівця справ Сходу Європи. І тому вільні українці мусять на кожному кроці підкреслювати національний, а не соціальний і людський аспект України.

Пригадалася ця проблема, коли в квітні міс. передавано через один телевізійний канал в ЗСА інтерв'ю з ген. Петром Григоренком. У тому інтерв'ю не було ні разу згадки про слова „Україна“, „український“, не було згадки про національне підложжя руху спротиву в ССРСР. Генерал Григоренко твердив згодом, що телевізійна станція вирізала з награної задалегідь стрічки всі ті місця. Треба йому вірити, але фактом є, що слухати те інтерв'ю було прикро і болюче: бо так говорив би кожний російський патріот, який протестує проти терору і репресій. Але той же російський патріот бажає збереження російської імперії — коли ж всім українцям ідеться про загиб тієї імперії.

Прибули до ЗСА кол. політ'в'язнями і „видвореними“ буде опікуватися ЗУАДК

Різні установи й організації, діючи в найкращій вірі й з найбагатороднішими замірами, проголошують збірки на прибулих з-поза залізної завіси недавніх політичних в'язнів чи „видворених“. Без уваги на шляхетні спонуки такої акції — вона створює хаос і навіть доводить інколи до зайвих непорозумінь. Була про це мова на засіданні Екзекутиви УККА 2 червня ц. р. у Нью-Йорку і всі привітні погодилися з привітним новим президентом Злученого Допомогового Комітету, що така допомогова акція є моральним і статутним обов'язком ЗУАДК-ту і тому всі по-жертви на таку ціль повинні впливати або безпосередньо до централі ЗУАДК-у у Філадельфії, або — зібрані різними установами й організаціями — повинні бути переслані до ЗУАДК-ту. Д-р О. Білик признав, що в останніх роках були в ЗУАДК-ті з різними причинами деякі неспадки, як про це звітнував у „Свободі“ доволітний голова Контрольної Комісії ЗУАДК-ту ред. Іван Кердрин, також привітний на тому засіданні Екзекутиви. Цю нашу центральну допомогову установу покликала до життя зорганізована в ЗСА громада, ЗУАДК належить до системи УККА і тому рішенням одностайно, що в цій справі — по лінії висловлених д-ром О. Біликом і іншими промовцями думок — повинні бути окремі заклик-звернення Екзекутиви УККА чи пак її Централі.

Наради Відділів УККА стейту Коннектикат

Учасники наради Відділів УККА Коннектикат.
Посередній сидить д-р М. Снігурович.

Від ряду літ діє Організація Відділів Українського Конгресового Комітету Коннектикат. Два рази до року представники Відділів відбувають спільні наради для обміркування спільних дій чи виміни думок на проблеми локального й загального характеру. Наради відбуваються за чергою в шораз іншій громаді, де Управа Відділу перебирає Провід Організації до наступних нарад.

Останні наради відбулися 6 травня в залі Українського Народного Дому Вільямтону. Проводив ними голова Управи місцевого Відділу п. Василь Шулеский, п. Володимир Найдух — був секретарем.

Представником Централі УККА був заст. президента УККА д-р Михайло Снігурович, привітними були головні й представники Відділів: Гартфорд, Бріджпорт, Норвіч, Нью-Гейвен, крім гостей: п. Володимира Стецька і проф. Білокура. З обговорюваних справ найголовнішою була справа створення в стейтовому університеті курсу

української мови на умовах т. зв. „мечінг Фонду“. Коли впишеться більше як 15 студентів університет покриватиме всі кошти. Поки це станеться проф. Білокур висловив надію, що українські громади підуть слідом Вільямтону, яка обіцяла дати на цю ціль 1.200 дол.

Предсідник відчитав листа п-ні Роми Гайда — реф. зовнішніх зв'язків Відділу УККА Бріджпорт в справі потреб влаштування пресових конференцій для пропагування українських справ й оборони наших політичних в'язнів.

Знову відійшли видатні наші діячі

С.п. Юліан Ревай

С.п. проф. Іван Вовчук

15 березня, 1979 р. помер у Детройті голова Проводу Українських Націоналістів, адв. ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ, кол. член Політичної Ради УККА. На похороні в дні 24 березня на Українському православному цвинтарі у Бавнд Бруку прощав його від УККА директор Централі мгр Іван Базарко.

30 квітня 1979 р. помер несподівано у Нью-Йорку колишній прем'єр Української Карпатської Держави ЮЛІАН РЕВАЙ, перший директор центральної канцелярії УККА і її організатор. На похоронах 5 квітня прощав Покійного президент УККА проф. Лев Добрянський.

4 травня 1979 помер несподівано у Піттсбургу, Па.

проф. ІВАН ВОВЧУК, колишній голова ООЧСУ і колишній голова Політичної Ради УККА.

17 травня 1979 р. несподівано і передчасно помер наймолодший із них, бо тільки на 58-му році життя адв. МИХАЙЛО ПАНАСЮК, член Крайової Ради, 2-ий з черги голова реорганізованого Відділу УККА в Чикаго в рр. 1976-77.

Кожний з названих передчасно померлих діячів грав видатну роль в загальному українському громадсько-політичному житті, зокрема був тісно пов'язаний з нашою центральною в З'єднаних Стейтах Америки.

Вічна їм Пам'ять!

СКВУ У ГОРЛІ МОСКВИ

Світові Конгреси Вільних Українців (СКВУ) — це терня в тілі і кість у горлі Москви! Чому? Бо СКВУ пережив повну консолідацію всіх українських творчих сил у всьому вільному світі, так само, як Український Конгресовий Комітет Америки пережив таку консолідацію у своїх рядах — всіх наших конструктивних зорганізованих сил на терені З'єднаних Стейтів! А нічого Москва так не хоче нічого так не боїться, як єдності політичних емігрантів та взагалі всіх вільних національних спільнот, які є діаспори представниками поневолених Московою народів. Не консолідація, не єдність, а розбиття і внутрішня сварка — це бажання Москви і для здійснення цього свого бажання вона зберігає, втримує і розбудовує велетенський розбивацький апарат. СКВУ — це маніфестація єдності українського суспільства, це маніфестація єдності думки і єдності дії всіх вільних українців у світі. Большевицькі правителі були певні, що Третій СКВУ розлетиться, що не буде тієї єдності українців, якої вони не хочуть, і в цьому своєму переконанні вони вже задалегідь почали гудити СКВУ, очорнювати його і глумитись. Достойне переведення Третього СКВУ було великим і болючим ударом по московських сподіваннях. Даймо новий доказ нашої єдності — даймо Секретаріату СКВУ змогу конструктивно діяти по лінії потреб українського появленого народу! Тому даймо Секретаріату СКВУ потрібні для цього матеріальні засоби. Це буде найкращою відповіддю на всі ті образи, глузування і люті, що їх Москва виявляє у своїй пресі, як ось тут показано.

КАЛЕНДАР ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

КВІТЕНЬ 1979 РОКУ

НЬО ЙОРК

П'ятниця, 27-го — Приїзд до Америки, вечером відбулася поодинокі зустрічі в готелі „ОН Плаза“.

Субота, 28-го — прес-конференція улаштована Стейт Департаментом з участю всіх 50х дисидентів (рано).

ФІЛЬДЕЛЬФІЯ

Привітання Валентина Мороза у Філадельфії під час давніше запланованої маніфестації „Марш Волі“ (по полудні).

Спільна вечере. Поворот В. Мороза до Нью-Йорку (до д-ра І. Фліса).

НЬО ДЖЕРЗІ

Неділя 29-го — Виступ В. Мороза під час святкування Провідної Неділі на цвинтарі в Бавнд Бруку.

Понеділок, 30-го — Інтерв'ю з американською пресою, радіо та ін.

ТРАВЕНЬ 1979 РОКУ

НЬО ДЖЕРЗІ

Вівторок, 1-го — Зустріч з представниками ПУН, ОУН і ОДВУ — докладні інформації в українському тижневику „Новий Шлях“, ч. 19 з дня 12-го травня 1979 р. (в канцелярії УНС).

НЬО ЙОРК

— Зустріч з мейором міста Нью-Йорку Едвардом Качом.

Субота, 5-го — Зустріч із Визвольним Фронтом (запланована зустріч із керівними органами УККА не відбулася з приводу похорону сл. п. Юліана Ревая).

Неділя, 6-го — Зустріч В. Мороза з членами керівних органів УККА.

— Засідання в справі виступів В. Мороза у Вашингтоні з участю: Л. Добрянський, І. Фліс, В. Душник, І. Базарко, Ю. Нестерчук, Е. Іваніш та Б. Винничок.

— Відвідини Українського Музею (СУА) в Нью-Йорку.

— Участь у Свяченому СУМА в Українському Народному Домі в Нью-Йорку.

Понеділок, 7-го — Зустріч з українською пресою в домі УККА, зорганізована Центральною УККА.

— Заява В. Мороза — УККА від 7-го червня координуватиме його виступи.

БОСТОН, МАСС.

Вівторок, 8-го і середа, 9-го — Український Науковий Інститут при Гарвардському Університеті, — привітання на леговищі представниками Відділу УККА в Бостоні і української громади.

— Пресова конференція в Гарварді.

НЬО ЙОРК

Четвер, 10-го — Зустріч: Пролог „Сучасність“ в канцелярії Прологу.

— Зустріч із представниками Державного Центру УНР в домі УККА/СУА.

— Інтерв'ю з канадською пресою — „Ля Пресс“.

— Зустріч у видавництві „Фарра і Стравс“.

Субота, 12-го — Маніфестація в Брант Парку в Нью-Йорку зорганізована Молодечими Організаціями при УККА під патронатом УККА.

— Зустріч в Кредитовій Кооперативі „Самопоміч“.

— Зустріч з президентом СКВУ М. Плав'юком і заступником през. І. Базарком.

ВАШІНГТОН, Д. К.

Середа, 16-го — Зустріч із працівниками Інформаційного Бюро у Вашингтоні (вечером).

Четвер, 17-го — Зустріч із сенаторами в Сенаті.

— Зустріч із особами, які брали участь у голодівках в часі ув'язнення В. Мороза, зорганізована А. Чорнодольським і Комітетом Мороза, (виступ під пам'ятником Т. Шевченка у Вашингтоні).

— Зустріч з амбасадором Швеції у Вашингтоні.

П'ятниця, 18-го — Пресова конференція в „Нешенел Пресс Клуб“.

— Виступ на концерті Бандуристів.

— Інтерв'ю — „Голос Америки“ і Бразильська преса.

НЬО ЙОРК

Неділя, 20-го — Виступ на Українському Фестивалі на 7-й вул. в Нью-Йорку.

— Зустріч у Визвольному Фронті в Нью-Йорку

— Зустріч із Брайтвотом І УД УНА

Понеділок, 21-го — Народа в справі публікації книжки В. Мороза з видавництвом „Фара і Стравс“, проєкт контракту.

— Зустріч із Союзом Американських Видавців (Американським Паблішерс Ассн.)

— Зустріч із представником Міжнародної Амнестії.

— Інтерв'ю — Радіо Свобода - Вільна Європа.

ФІЛЬДЕЛЬФІЯ

Середа, 23-го — Зустріч із жидівськими організаціями у Філадельфії, організована Комітетом Мороза (У. Мазуркевич), зустріч із ЗУАДК у Філадельфії.

— Пресова конференція.

— Виступ біля „Дзвону Волі“ („Ліберті Бел“).

П'ятниця, 25-го — Зустріч з конгресменкою Нью-Джерсі М. Фенвік, відзначення В. Мороза (медаллю) в „Упсала“ Коледжі в Нью-Джерсі, зустріч з українською громадою стейту Нью-Джерсі у Віпані, Н. Дж., зорганізованою зкоординційною Радою УККА округу Н. Дж. і Відділом в Морріс повіті.

ПІТТСБЕРГ

Субота, 26-го і 27-го — Виступ на святкуваннях ювілею 60-ліття Української Народної Помочі в Піттсбургу, Па.

БОСТОН, МАСС.

— Виступ на з'їзді українських науковців і українців у Гарварді.

НЬО ЙОРК

Вівторок, 29-го — Зустріч з представниками балтійських народів.

— Зустріч із представниками Головної Централі СУМ

— Зустріч з українськими науковцями в Нью-Йорку, членством в НТШ.

Середа, 30-го — Інтерв'ю — „Культура“ (польське видавництво).

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Четвер, 31-го — Виступи в Детройті: — Привітання української громадою на леговищі.

— Виступи в стейтовій легіслатурі в столиці Мішігену (Сенат і Асамблея).

— Інтерв'ю з Детройтською пресою

— Зустріч з Комітетом Оборони Переслідуваних (М. Заричка).

ЧЕРВЕНЬ 1979 РОКУ

П'ятниця, 1-го — Пресова конференція в Детройті.

— Відвідини шкіл і української католицької церкви Непорочного Зачаття

— Зустріч із членами Детройтського відділу Юнії автомобільних працівників ч. 160.

— Бенкет в Українському Культурному Центрі.

Субота, 2-го — Відвідини парохії УПЦ св. Покрови, участь в Молебні

— Відвідини школи українознавства при тій же церкві.

— Участь у маніфестації в школі „Фінджерал Гай-скул“.

НЬО ЙОРК

Неділя, 3-го — Зустріч із представниками Крайової Платформ Старшини.

— Інтерв'ю — „Глоб енд Мейл“ з Торонта.

ФІЛЬДЕЛЬФІЯ, ПА.

Понеділок, 4-го — Пресова конференція і бенкет зорганізований Комітетом Мороза.

НЬО ЙОРК

Вівторок, 5-го — Зустріч із представниками Крайової Екзекутиви жидівської Бнай Бріт.

РАДЯНСЬКА ПРЕСА ПРО Ш-ТІЙ СКВУ

